

TROJKA

Děje se v obvodu,
strany 2, 3, 5 a 6

Rozhovory Trojky,
strany 4 a 7

Informace pro seniory,
strana 6

Kulturní Trojka,
strany 5, 8 až 10

MÁJKA NA TROJCE PŘILÁKALA DAVY

Poslední dubnový večer patřil na Trojce tradiční Májce. U Brány do Borského parku se uskutečnil již třetí ročník, který přilákal stovky návštěvníků. Program nabídl hudbu, soutěže i oblíbené opékání buřtů, které k této akci neodmyslitelně patří. Velký zájem vyvolala soutěž o nejhezčí čarodějnický kostým. Ocenění těm nej předali starosta David Procházka a místostarostové Pavel Šrámek, Ondřej Ženíšek a Ladislav Nový, bez sladké odměny ale neodešel žádný z malých účastníků. Hudební vystoupení po celé odpoledne i večer bavila všechny generace. Velmi nás zasáhla i zpráva, že hlavní hvězda večera Václav Neckář ze zdravotních důvodů nemohl vystoupit. Přejeme mu ze srdce brzké uzdravení, je to legenda české hudební scény a jeho dojemný vzkaz, který jsme si společně pustili, pro nás mnoho znamenal. Děkujeme kapele Václav Neckář Tribute Band, která narychlo přijela z Ostravy, a tak o Neckářovy hity návštěvníci nepřišli. **Fotografie najdete na Facebooku městského obvodu Plzeň 3.**

Milí spoluobčané, když se ohlédnu za posledními týdny, řekl bych, že jsme jaro vzali opravdu poutivě. Velmi vydařená Májka na Trojce odstartovala období, kdy se život přesouvá ven a náš obvod ožívá jednou akcí za druhou.

V době, kdy držíte toto číslo v rukou, už budeme mít za sebou také Slavnosti svobody a první z vycházek nordic walking, které pro seniory našeho obvodu pořádáme zdarma. Obojí se odehrálo až po uzávěrce, takže se na fotografie můžete těšit v čísle příštím. Červen na Trojce pak bude patřit dětem a pohybu. Připravili jsme pro ně hned dvě akce, a to Predator Race Junior a tradiční Škodaland Race Junior, obojí v našem areálu Škodaland na břehu Borské přehrady. Do něj vás ostatně zvu i jen tak, na celou řadu sportovišť, herní prvky či lodičky a šlapadla.

Sotva se nadějeme, bude tu konec školního roku a s ním i vysvědčení. Dětem i rodičům přeji, aby známky byly co nejlepší, ale pokud to někde přece jen úplně neklapne, přimlouvám se za drobné přimhouření očí.

Takové vysvědčení ostatně čeká na podzim i nás, politiky. Už nyní je ve vzduchu cítit ono předvolební napětí plné přestřelek mezi jednotlivými stranami. Byl bych proto moc rád, aby zůstala v hlavní roli slušnost jednoho člověka k druhému, přece jen, jsme všichni na jedné lodi – tedy v jednom městě.

Přeji vám klidný konec školního roku a hezké léto. Užijte si ho podle svého, v klidu, s dobrou náladou a s lidmi, na kterých vám záleží.

David Procházka,
starosta

OLIVKA CAFÉ SE PO ZKUŠEBNÍM PROVOZU SLAVNOSTNĚ OTEVŘELA

Z nevyužívaných veřejných záchodků vzniklo živé místo pro setkávání. Olivka Café po zhruba měsíčním zkušebním provozu 17. dubna oficiálně slavnostně otevřela, a potvrzuje ambici stát se přirozeným centrem života ve Skvrňanech.

Otevřít kavárnu pomohly děti ze 70. MŠ.

Po přibližně měsíčním zkušebním provozu městský obvod Plzeň 3 společně s provozovatelem slavnostně otevřel novou kavárnu Olivka Café, která vznikla přestavbou bývalého podzemního objektu veřejných toalet. Ten doplnila moderní nadzemní dřevostavba s bezbariérovým přístupem. Kavárna nabízí kapacitu zhruba 28 míst a v teplejších měsících také venkovní terasu.

„Olivku jsme od začátku plánovali jako místo, které nebude jen kavárnou, ale přirozeným centrem setkávání pro místní obyvatele. Jsem rád, že se to daří naplňovat už od prvních dnů provozu,“ uvedl starosta třetího městského obvodu David Procházka. „V okolí kavárny jsme také upravili pěší trasy – vznikly takzvané průšlapy, které respektují to, kudy si lidé přirozeně zkracovali cestu. Doplnili jsme i dva herní prvky a do

deseti týdnů přibude ještě dětská kuchyňka, aby si zde mohlo hrát více dětí najednou.“

První místostarosta Pavel Šrámek k projektu doplnil: „Těší mě, že se podařilo vytvořit kvalitní a architektonicky zajímavý prostor, který má potenciál stát se přirozeným centrem života ve Skvrňanech. Myslím, že výsledek je velmi podařený, a i proto byla tato stavba přihlášena do soutěže Stavba roku Plzeňského kraje.“

Slavnostní otevření zpestřilo taneční vystoupení dětí ze 70. mateřské školy. „Pro prvních sto příchodících byla v pátek připravena zmrzlina zdarma, kterou jako první ochutnaly právě vystupující děti,“ informoval místostarosta Ondřej Ženišek, který se společně s Pavlem Šrámkem a Davidem Procházkou chopil jejího servírování.

Kavárna má ambici stát se živým komunitním místem. Provozovatel proto připravuje pravidelný program pro veřejnost. „Naším cílem je vytvořit na Skvrňanech malé, ale srdcem velké místo, kde si lidé budou moci vychutnat poctivou kávu, domácí dezerty a na chvíli zpomalit,“ říká majitel společnosti Perconto invest, s. r. o., Daniel Cristian Stan. „Olivku vedeme s myšlenkou, aby se tu sousedé, rodiny i přátelé cítili příjemně a rádi se sem vraceli,“ doplňuje provozní Jiří Průcha.

Stavbu realizovala společnost PB Networks, s. r. o., v období od března do listopadu 2025, a to za celkové náklady 12,206 milionu korun bez DPH. Projekt byl technicky specifický zejména kombinací rekonstrukce podzemní části a výstavby nové dřevostavby.

„Jednalo se o specifickou stavbu, kde bylo potřeba citlivě propojit původní podzemní objekt s novou nadzemní konstrukcí. Klíčové byly zejména otázky hydroizolací a ochrany proti vlhkosti i celkové napojení konstrukcí. Díky dobré spolupráci všech zúčastněných se podařilo projekt úspěšně dokončit v plánovaném termínu,“ uvádí jednatel zhotovitelství Petr Baborovský a Lukáš Paleček.

DALŠÍ MÍSTO, KDE NAKUPUJETE A ZÁROVEŇ POMÁHÁTE, VZNIKLO V PLZNI

Nová prodejna SECONDHELP se otevřela v ulici Bedřicha Smetany. Od pondělí 20. dubna začala fungovat pro širokou veřejnost. Za třetí městský obvod se slavnostního otevření zúčastnil místostarosta Ladislav Nový.

SECONDHELP není jen „obyčejný“ secondhand, je to sociální podnik, který dává smysl. Vznikl v roce 2010 jako projekt organizace Možnosti tu jsou a jeho hlavním cílem je vytvářet dlouhodobá pracovní místa pro osoby se zdravotním znevýhodněním. „Dnes tvoří více než devadesát procent zaměstnanců těchto prodejen právě lidé, kteří by jinak měli na trhu práce výrazně složitější pozici,“ sdělil ředitel organizace Možnosti tu jsou Roman Hajšman.

„Mám velkou radost, že můžeme podpořit další místo, které propojuje smysluplnou pomoc lidem s reálnou pracovní příležitostí. SECONDHELP ukazuje, že i běžný nákup může mít hlubší rozměr a pomáhat tam, kde je to opravdu potřeba,“ říká Ladislav Nový.

Za město Plzeň se otevření zúčastnili radní pro oblast bytovou vč. dostupného a sociálního bydlení Světlana Budková a radní pro sociální

oblast a aktivní život seniorů Jiří Šrámek. Mezi hosty byly i pracovnice úřadu práce. SECONDHELPu požehnal evangelický farář Karel Šimr.

V současnosti najdete v Plzni SECONDHELP již na šesti místech.

Nově otevřenému SECONDHELPu požehnal farář Karel Šimr, otevřeno se účastnil místostarosta Ladislav Nový.

TROJKA vychází 6krát ročně. Vydává Úřad městského obvodu Plzeň 3, sady Pětatřicátníků 7, 9, 305 83 Plzeň, IČ: 000 75 370, tel.: 378 031 113, MK ČR E 12451. Distribuce v obvodu Plzeň 3. Inzerce - tel.: 378 036 496, redakce - tel.: 378 036 496. Další informace na www.plzen3.eu
Grafické zpracování: EURONOVA GROUP s.r.o., tiskne: NAVA TISK s.r.o.

KAREL GOTT MÁ V PLZNI SVÉ NÁMĚSTÍ, ROZHODLI ZASTUPITELÉ TŘETÍHO MĚSTSKÉHO OBVODU

Plzeň vzdala hold svému slavnému rodákovi, jehož jméno je neodmyslitelně spjato s českou kulturou i mezinárodním věhlasem. Na návrh plzeňského primátora nese prostranství před Kulturním domem Peklo nově název náměstí Karla Gotta. Rozhodli o tom zastupitelé městského obvodu Plzeň 3 22. dubna.

„Mám velkou radost, že se můj návrh podařilo prosadit, protože letité diskuse o pojmenování čehokoliv právě po Karlu Gottovi se zdály nekonečné. Nyní má Plzeň na Mistra a svého rodáka konečně vzpomínku, kterou si Karel Gott i Plzeň zaslouží. Místo jsme pečlivě vytipovali s Útvarem koncepce a rozvoje města Plzně a já pevně věřím, že prostor před nově zrekonstruovaným kulturním domem Peklo bude prostorem krásným a důstojným. Vůbec nepochybuji o tom, že náměstí Karla Gotta bude pro Plzeň prestižní a vyhledávanou adresou,“ řekl Roman Zarzycký, primátor města Plzně, který přejmenování lokality inicioval.

Spokojenost s rozhodnutím vyjádřil také starosta městského obvodu Plzeň 3 David Procházka: „Jsem velmi rád, že zastupitelstvo podpořilo návrh na pojmenování prostranství před KD Peklo po Karlu Gottovi. Jeho písně provázely už generaci mých rodičů a tím pak i mě samotného. Patřily k běžným okamžikům doma, k rodinné pohodě i společným vzpomínkám. I proto si ho vážím nejen jako mimořádného umělce, ale i jako člověka, který dokázal oslovit tolik lidí napříč generacemi. Jsem přesvědčený, že Plzeň může být na svého rodáka právem hrdá,“ uvedl starosta s tím, že nás již brzy čeká také významná proměna samotného Pekla a jeho okolí. „Věřím, že se toto místo postupně promění v živý veřejný prostor, který si lidé oblíbí a který se stane jedním z vyhledávaných míst Plzeňany i turisty,“ doplnil David Procházka.

OD KDY ZAČNE NÁZEV PLATIT?

Pojmenování je platné hned od okamžiku schválení, ale účinné až zanesením do RUIAN - Registru územní identifikace, adres a nemovitostí. K tomu došlo dne 29. dubna 2026. Obvod také nechá udělat cedule s označením náměstí Karla Gotta, jejich výroba včetně instalace potrvá zhruba jeden až dva měsíce.

Pojmenování veřejného prostoru po Karlu Gottovi navázalo na dlouhodobé debaty o tom, jakým způsobem v Plzni připomenout jeho od-

kaz. Již v roce 2019, krátce po jeho úmrtí, se objevily návrhy na přejmenování budovy Nového divadla, ty však tehdy nezískaly širší podporu.

VZTAH KARLA GOTTA K PLZNI

Karel Gott se narodil 14. července 1939 v Plzni a prvních šest let života zde také prožil. Přestože se jeho rodina později přestěhovala do Prahy, vazby na rodny region nikdy nepřerušil. Do blízkého Újezdu u Svatého Kříže jezdil za svou babičkou a později zde nechal pochovat i své rodiče.

Město Plzeň udělilo Karlu Gottovi v roce 2009 čestné občanství. Tehdejší primátor Pavel Rödler při slavnostním aktu připomněl, že zpěvák svým talentem a celoživotní prací šířil jméno Plzně po celém světě. Sám Karel Gott při převzetí ocenění dojatě vzpomínal na své dětství i dramatické okamžiky spojené s bombardováním města na konci druhé světové války.

Nové náměstí Karla Gotta vznikne v prostoru, který v následujících letech projde výraznou proměnou. Ambicí města je vytvořit zde moderní, důstojné a živé místo, které přirozeně propojí kulturní život s každodenním setkáváním obyvatel i návštěvníků Plzně.

Vizualizace nové podoby náměstí Karla Gotta a KD Peklo

LEPŠÍ CESTA DO ČESKÉHO ÚDOLÍ: STEZKA Z VÝSLUNÍ PROŠLA KOLAUDACÍ

Cesta, kterou si přáli sami místní obyvatelé, je hotová. Původně prašná stezka na Výsluní prošla výraznou proměnou, po březnové kolaudaci nabízí bezpečnější a pohodlnější pohyb pěším i cyklistům. Projekt vznikl díky participativnímu rozpočtu. Rozhodněte sami a reagujte na každodenní potřeby lidí v této části města.

Úprava původně prašné stezky vedoucí z Červnové ulice na Výsluní směrem do Českého údolí byla přáním místních obyvatel. Oblíbená trasa, kterou lidé využívají jak pro každodenní docházení, tak pro procházky a sport, je nyní zpevněná, pohodlnější a bezpečnější pro pěší i cyklisty.

„Pro mnoho místních je to oblíbená trasa pro každodenní docházení i volnočasové procházky. Jsem rád, že se podařilo pěšinu kva-

litně zpevnit a že dnes může dobře sloužit všem, kdo ji využívají,“ uvádí 1. místostarosta Pavel Šrámek.

Na proměnu místa zavzpomínal i starosta David Procházka: „Tuto cestu si pamatuji už z dětství, kdy jsme sem chodili bobovat. Dnes už si tu děti po úpravě sice asi nezabobují, na druhou stranu díky úpravám a novému zábradlí je cesta výrazně bezpečnější a komfortnější, zejména pro starší obyvatele a zahrádkáře z Výsluní.“

Stavba s názvem OPRAVA PĚŠINY ČESKÉ ÚDOLÍ – VÝSLUNÍ byla zahájena předáním staveníště 30. září 2025 s plánovanou dobou výstavby dvanáct týdnů. Dokončená byla 29. prosince 2025, a to i přes náročnější klimatické podmínky. Závěrečná kontrolní prohlídka stavby, tedy kolaudace, proběhla 26. března 2026.

Dokončení navazujících terénních úprav je naplánované do 31. května 2026.

V rámci projektu byla kromě samotné pěšiny vybudována také nová veřejná infrastruktura, konkrétně osm lamp veřejného osvětlení. Celková délka nově upravených úseků ze žulových kostek činí 236,7 metru. Stavbu realizovala společnost LUKEŠ KONSTRUKTIV, s.r.o., pod technickým dozorem firmy INGEM, a.s., na základě projektové dokumentace zpracované projekční kanceláří Marka Boříka. Celkové náklady dosáhly 4,4 milionu korun včetně DPH.

„Tento projekt je dalším příkladem toho, jak mohou obyvatelé prostřednictvím participativního rozpočtu přímo ovlivnit podobu svého okolí,“ dodává místostarosta Ondřej Ženišek.

DRAHOSLAV ČERVINKA – „ŠÉF HOTELU HVĚZDA“: CO SE DĚJE ZA ZDMI BORSKÉ VĚZNICE

Věznici Plzeň-Bory se neřekne jinak než „hotel Hvězda“. Podle jejího typického paprskovitého tvaru, ale i s jistou dávkou černého humoru. Největší věznice v Česku, jediná svého druhu, místo, kde končí lidé odsouzení za těžké i ty nejtěžší zločiny. Jak funguje každodenní život za jejími zdmi, co obnáší práce dozorců a jaké situace musí řešit její vedení? O tom si starosta MO Plzeň 3 David Procházka povídal s ředitelem věznice Drahoslavem Červinkou.

Drahošlav Červinka a David Procházka

Pane řediteli, mohl byste na úvod představit věznici Plzeň-Bory?

Jedná se o budovu, která byla od samého počátku projektována jako věznice, a to v roce 1878 v takzvaném pensylvánském stylu. Ten je charakteristický tím, že jednotlivá křídla, nebo chcete-li paprsky, směřují do jednoho centrálního bodu, což výrazně usnadňuje kontrolu nad pohybem vězňů. Už tehdy šlo o velmi promyšlený koncept, který je funkční dodnes. V době svého vzniku byla věznice v podstatě soběstačná. Disponovala vlastní studnou, ze které se čerpala pitná voda, měla pole v Liticích, kde vězni pracovali, a dokonce i vlastní pekárnu. Dnes už studna slouží pouze jako zdroj užitkové vody, ale je to hezký doklad toho, jak komplexně bylo zařízení koncipováno. Plzeňáci jí přezdívají „hotel Hvězda“, a to jednak kvůli jejímu tvaru, jednak s určitou nadsázkou, protože zde „ubytováváme“. Když se na to člověk podívá s odstupem, musí ocenit, jak nadčasově byla navržena – zásadní stavební změny tu za více než 140 let v podstatě nebyly potřeba.

Jaká je kapacita věznice?

Kapacita věznice je v současné době 1 220 osob. Aktuálně nám do plného stavu chybí přibližně 90 vězňů, takže se dlouhodobě pohybujeme velmi blízko maximálního vytížení.

Jaké má věznice zařízení a jak funguje její struktura?

Jsme takzvaná nástupní věznice, což znamená, že přijímáme všechny odsouzené, kteří nastupují výkon trestu, ať už přijdou sami, nebo jsou přivezeni policií. Součástí věznice je také vazební oddělení, které má kapacitu zhruba 150 míst a slouží potřebám orgánů činných v trestním řízení.

Zbytek tvoří odsouzení, kteří jsou zařazeni podle stupně zabezpečení. U nás máme střední a vysoký stupeň, zatímco nízký stupeň zde není – pokud k nám takový vězeň nastoupí, po přijetí ho převážíme do jiné věznice. Specifickou součástí je oddělení se zvýšenou ostrahou, což je nejpřísnější režim. Tam máme 208 míst a nacházejí se zde i doživotně odsouzení. To znamená lidi, kteří často nemají co ztratit, a tomu odpovídá i přístup a náročnost práce personálu.

Jsou zde i ženy?

Ženy máme pouze ve vazbě. Pokud žena nastoupí výkon trestu, musí být ze zákona oddělena od mužů a následně je přemístěna do zařízení, které je určeno pro výkon trestu žen.

Setkáváte se se svatbami vězňů?

Ano, a musím říct, že poměrně často. Za dobu, co zde působím, tedy zhruba čtyři roky, jich bylo přibližně deset. Zajímavé je, že se ti lidé někdy seznámí opravdu netradičně, například přes okno na vazbě, kde si mezi sebou začnou povídat, a postupně z toho vznikne vztah.

Když se na to podívám osobně, tak si nejsem jistý, zda bych si chtěl vystavit doma svatební fotografii z věznice. Ty podmínky jsou přece jen velmi strohé – oddávající, dva svědci, žádná širší rodina, žádná slavnostní atmosféra. Na druhou stranu pro ty lidi to význam má a berou to jako důležitý životní krok.

Mají novomanželé možnost soukromí?

To přímo neumožňujeme. Existuje ale institut návštěv bez dozoru, které mohou být uděleny jako forma odměny. Ty probíhají v upravených prostorách, které poskytují větší míru soukromí než běžná návštěvní místnost.

Jak dlouho působíte ve vězeňství a co vás k této práci přivedlo?

Ve vězeňské službě působím 25 let a letos začínám svůj 26. rok. Začínal jsem od nejnižší pozice ve Světle nad Sázavou, což je ženská věznice, kde jsem strávil zhruba rok a půl. Poté jsem přešel do Českých Budějovic, kde jsem působil přibližně dvacet let. Postupně jsem se vypracovával do vedoucích funkcí. Do Plzně jsem byl následně ustanoven rozhodnutím generálního ředitele. Mimochodem, Vazební

věznice v Českých Budějovicích je šestkrát menší než ta plzeňská.

Šel jste do práce ve vězeňství rovnou po škole?

Ne, původně jsem pracoval jako profesionální řidič autobusů a kamionů. Postupem času mě ale přestalo naplňovat neustálé cestování a chtěl jsem dělat práci, která má hlubší smysl a zároveň mi umožní být více doma. V té době jsem byl zároveň aktivním trenérem bojových umění, takže jsem měl blízko k práci s lidmi, jejich vedení a určitému „formování“. Právě tato zkušenost mě nasměřovala k vězeňské službě.

Předpokládám, že jste si musel doplnit i vzdělání...

Ano, to jsem si musel doplnit už v průběhu služby. Dokonce i maturitu, následně jsem vystudoval bakalářský obor a pokračoval jsem i magisterským studiem. Celkem jsem při práci studoval osm let v kuse. Díky dobrému prospěchu jsem se dostal i na navazující studium bez přijímacích zkoušek. Byla to náročná etapa, ale považoval jsem to za důležité.

Využil jste někdy bojové umění ve službě?

Přímo bojové umění použít nemůžeme, protože jsme vázáni zákonem a používáme donucovací prostředky. Nicméně fyzická průprava a zkušenosti z tréninku se samozřejmě hodí.

Já osobně jsem donucovací prostředky použil asi třikrát, vždy v situacích, kdy vězeň neuposlechl výzvy nebo se situace vyhroutil natolik, že nebylo jiné řešení, ale vždy v mezích zákona.

Můžete některou situaci přiblížit podrobněji?

Například v jednom případě vězeň odmítl opustit prostor a snažil se dostat z cely ven. Bylo nutné ho fyzicky zpacifikovat a zabránit mu opustit celu.

Další situace nastala, když se vězeň zabarikádoval. To je vždy velmi nepříjemné, protože nevíte, jak je připravený a čím může být ozbrojen.

V jednom konkrétním případě jsem se k němu musel dostat úzkou mezerou mezi postelemi, doslova hlavou napřed, abych měl okamžitě k dispozici ruce. Ten vězeň měl utřená dvířka jako štít a v ruce kus železa. Kolegové ho rozptylovali shora, já jsem postupoval spodem. To jsou situace, kdy člověk jde do značného rizika a musí spoléhat na výcvik i týmovou spolupráci.

Celý rozhovor najdete na webu: umo3.plzen.eu

V PLZNI PŘIBYLY DALŠÍ KAMENY ZMIZELÝCH

Stolpersteiny jsou malé mosazné kostky, které připomínají osudy lidí zavražděných během holokaustu. Každý kámen nese konkrétní jméno, konkrétní příběh, konkrétní lidský život.

Jeden z nich nyní patří i Jaroslavu Růžičkovi. Žil v plzeňské Plachého ulici č. 4 do roku 1942, pak byl deportován do Terezína, kde ho 13. května 1943 zavraždili.

Jediné, kdo z rodiny Růžičkových holokaust přežily, byla Jaroslavova dcera Zuzana Růžičková se svou maminkou. „Zuzana vyrůstala v rodině poznamenané holokaustem. Její otec Jaroslav byl deportován do Terezína, kde zahynul, zatímco ona s maminkou musela čelit dalším hrůzám války, včetně koncentračních táborů a nucených prací. Z celé rodiny nakonec přežily pouze ony dvě. Navzdory těžkému dětství a traumatům se Zuzana Růžičková dokázala prosadit, stala se jednou z nejvýznamnějších světových cembalistek, koncertovala po celém světě a získala mezinárodní uznání,“ představil slavnou cembalistku předseda Nadačního fondu Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové Aleš Březina, který na místě citoval z úryvků jejich pamětí.

Pokládání se zúčastnila také radní města Plzně pro oblast kultury a památkové péče Eliška Bartáková a starosta MO Plzeň 3 David Procházka, který ve své řeči navázal na veřejné čtení jmen obětí při Jom ha-šoa: „Zaznělo i jméno teprve roční holčičky. Sám mám doma čtyřměsíční dceru, a o to silněji na mě doléhají hrůzy, které se tehdy děly. Nejsou to jen jména. Jsou to lidé.“

Právě v tom je síla kamenů zmizelých. Vrací příběhy lidí tam, odkud byly násilně vymazány. Připomínají nám, že za každým jménem byl skutečný život, rodina, domov.

Další čtyři kameny jsou například na vedlejší adrese také v Plachého ulici, kde žila rodina Karla Růžičky, bratra Jaroslava. Stolpersteiny byly položeny také v Husově 29 (Jindřich a Pavla Růžičkovi), Havlíčkově 18

(rodina Felixe Kohna), Bendově 16 (rodina Eduarda Schicka) a v Přemyslově 17 (rodina Viléma Humburgra). Město Plzeň osadilo nově dohromady dvacet devět pamětních kamenů, celkem jich tak v Plzni bude již 179.

Starosta David Procházka při pokládání kamene v Plachého ulici.

NASTEVŘENO OŽIVÍ PLZEŇSKÉ BORY, UMĚNÍ VYRAZÍ MEZI LIDI

Jedinečný festival nového a experimentálního divadla NASTEVŘENO patří k nejvýraznějším svého druhu v České republice, opět oživí veřejný prostor a zapojí diváky do objevování města jinými očima. Jeho 6. ročník se uskuteční na Borech od 20. do 24. května.

Centrem dění zůstává kulturní prostor Moving Station, odkud se čeští i zahraniční umělci vydají do ulic, zákoutí a méně známých míst Jižního Předměstí, od ulic Němejceva a Mánesova směrem k Borskému parku. Právě zde budou prostřednictvím site-specific projektů a performance otevřít témata každodennosti, identity i vztahu veřejného a soukromého prostoru. Festival nabídne pestrý program od sousedské hostiny na náměstí Českých bratří přes performativní audiowalk Atlas nepoddajnosti až po inscenace českých i zahraničních souborů. Návštěvníci se mohou těšit například na multizánrové představení souboru Tantehorse, improvizací projekt polského Studia Kokyu či vizuální performance německého umělce BBB Johannese Deimlinga. Silným momentem bude jistě inscenace Války, věnovaná výjimečným malířkám Jitce a Květě Válovým, nebo závěrečné taneční představení Hi Mom! souboru Duncan Centre, které celý festival uzavře.

Část programu bude zdarma, na vybraná představení je možné zakoupit vstupenky v předprodeji prostřednictvím GoOut. Více informací a kompletní program najdete na: www.movingstation.eu

POCEM NA DIVADLO 2026 SLIBUJE PESTRÝ PROGRAM

Festival POCEM na divadlo se vrací do Plzně ve svém třetím ročníku. Od 14. do 22. června nabídne dosud největší a nepestřejší program. Do města přiveze špičkové české soubory, taneční projekty i hudební večery a zapojí diváky všech generací.

Hlavní část programu se odehraje na scénách Divadla J. K. Tyla a Městské besedy a nabídne například komedii Každý má svou pravdu v podání Dejvíckého divadla, taneční Tramvaj do stanice Touha souboru Dekkadancers, inscenaci Pořád jsem to já, autorový projekt Můj boj Divadla Na zábradlí, koncertní poctu Édith Piaf, komedii Víkend ve výtahu nebo závěrečné představení Žáby s Ivanem Trojanem.

POCEM na divadlo 2026

Festival doplní program pro děti a školy i setkání s tvůrci. Více informací a kompletní program najdete na: www.pocemnadivadlo.cz

PANÍ MARTA CHARVÁTOVÁ OSLAVILA 2. DUBNA STÉ NAROZENINY

Vpředu Marta Charvátová se synem, vzadu David Procházka a Ondřej Ženišek

Sto let. Sto let příběhů, které by vydaly na několik životů. Díky jejímu synovi jsme měli tu čest paní Martu Charvátovou osobně navštívit v domově pro seniory Senevida u příležitosti jejího neuvěřitelného jubilea. Její život byl místy velmi těžký, prožila hrůzy perzekucí a druhé světové války. Jako mladá slovenská dívka

židovského původu se s rodinou skrývala před nacisty v lesním úkrytu. Nakonec byli prozrazeni a deportováni do koncentračního tábora Ravensbrück. Právě holokaust ji připravil o dvanáct jejich blízkých.

Po osvobození americkou armádou se dostala do Plzně, do Měšťanské besedy, která tehdy sloužila jako shromaždiště pro navrátilce z koncentračních táborů. Její kroky pak vedly zpět na Slovensko, kde se seznámila se svým budoucím manželem, který tam byl na vojně. Osud tomu ale chtěl, že společně nakonec zakotvili opět v Plzni.

Žila na Borech, v Boettingerově ulici, a mnozí si ji možná dodnes pamatují jako milou a usměvavou vedoucí drogerie na Slovanech u náměstí Milady Horákové. Dnes už jí zdraví neslouží jako dřív, ale setkání s touto milou a sympatickou dámou bylo velmi příjemné. A jak sama říkala – v životě měla i velké štěstí.

Starosta David Procházka při setkání popřál: „Přeji vám hlavně klid, spokojenost, a ještě co nejvíce hezkých chvil s vašimi nejbližšími.“ Místostarosta Ondřej Ženišek doplnil: „Přeji, ať vám hlavně slouží zdraví a všechny další okamžiky vašeho života ať provází už jen pohoda.“ Paní Martě oba pánové předali květinu a dárkový balíček jako poděkování a milou připomínku tohoto výjimečného dne. Ke gratulacím se s přáním všeho nejlepšího z celého srdce připojujeme.

PLZEŇSKÉ SENIOR AKADEMIE UZAVŘELY DALŠÍ ROČNÍK

V dubnu se v prostorách třetího městského obvodu slavnostně uzavřely oba běhy Plzeňské senior akademie. V úterý 21. dubna se s absolventy rozloučila senior akademie I, o dva dny později následovalo zakončení senior akademie II, která propojuje seniory ze všech čtyř největších plzeňských obvodů.

Dvanáctý ročník „jedničky“ opět potvrdil velký zájem o tento vzdělávací program. Účastníci od ledna absolvovali sérii setkání zaměřených především na bezpečnost v každodenním životě – od prevence podvodů až po bezpečné chování v online prostředí.

Jak při slavnostním setkání uvedl starosta třetího městského obvodu David Procházka: „Vidím tu stejné tváře, ale úplně jiné lidi: proškolené, sebevědomé, připravené být oporou nejen policii, ale i svým přátelům, vrstevníkům i mladší generaci.“ Zároveň absolventům popřál, aby získané znalosti pokud možno nikdy nemuseli využít v praxi a aby jim nová přátelství vydržela co nejdéle.

Se seniory se přišel rozloučit také místostarosta Ondřej Ženišek, který jim poděkoval za jejich aktivní přístup a zároveň je pozval na další akce, které městský obvod Plzeň 3 nejen pro seniory pravidelně připravuje.

Důležitou roli v průběhu celé akademie sehrál Karel Zahut z Městské policie Plzeň, který seniory programem dlouhodobě provází a za tu dobu jich proškolil již téměř 1500.

Slavnostní zakončení Plzeňské senior akademie II se neslo v podobně přátelské atmosféře. Setkání se zúčastnili zástupci všech zapojených obvodů, přičemž třetí obvod poskytoval akademii po celou dobu zázemí.

Starosta David Procházka při této příležitosti ocenil energii účastníků slovy: „S oblibou říkáme, že vám sál přenecháváme zadarmo – ale není tomu tak. Tou největší hodnotou je totiž vaše pozitivní energie, kterou sem při každém setkání přinášíte.“

Poděkování zaznělo všem organizátorům i partnerům projektu, včetně Městské policie Plzeň. Připomenut byl také navazující projekt „Bezpečně na cestě i v síti“, na který se mohou senioři těšit.

Zakončení Plzeňské senior akademie II

- OPRAVA ŽALUZÍÍ
 - VÝMĚNA VODICÍCH LANEK
 - NOVÉ ŽALUZIE
 - ROLETY - ROLETY DEN/NOC
 - SÍŤ PROTI HMYZU
 - SEŘÍZENÍ OKEN
- pavel.janci@email.cz**
733 720 950

INZERCE

SÍLA SOKOLA NENÍ V MEDAILÍCH, ALE V LIDECH, KTEŘÍ HO TVOŘÍ, ŘÍKÁ STAROSTKA SOKOLSKÉ ŽUPY PLZEŇSKÉ IVANA BARTOVSKÁ

Začalo to obyčejnou rodičovskou snahou dopřát malému synovi pohyb, a dnes stojí v čele jedné z největších sokolských žup. Starostka Sokolské župy plzeňské Ivana Bartovská mluví o Sokole jako o životním stylu, který spojuje generace, buduje vztahy a stojí především na dobrovolnictví a ochetě dělat věci pro druhé bez nároku na odměnu. V rozhovoru, který s ní vedl místostarosta MO Plzeň 3 Ondřej Ženišek, otevřeně popisuje nejen radosti, ale i výzvy, kterým dnes Sokol čelí, a ukazuje, proč má jeho činnost hluboký smysl i v dnešní době.

Jak dlouho jste aktivní sokolka a jaká byla vaše cesta až do pozice starostky?

K Sokolu jsem se dostala v roce 1991 a bylo to vlastně úplně obyčejné rozhodnutí, které ale zásadně ovlivnilo celý můj život. Přistěhovali jsme se do Koterova a můj syn, kterému bylo dva a půl roku, těžce nesl, že jeho starší sestra může chodit cvičit do Sokola, zatímco on ne. Pro tak malé děti tu tehdy chyběl cvičitel, a mně to přišlo líto. Udělala jsem si tedy cvičitelský kurz a začala se věnovat těm nejmenším. Během dvou týdnů jsem měla asi šestnáct dětí. Velmi rychle jsme začali navštěvovat na první polistopadový všesokolský slet. Dětem bylo kolem pěti let a jeli jsme na Strahov. To byl opravdu silný moment, nejen pro ně, ale i pro mě. Byl to první slet po revoluci a zároveň poslední na Strahově, a ta atmosféra byla nezapomenutelná. Dodnes mi ti lidé říkají, jak rádi na ten zážitek vzpomínají. A právě tehdy jsem pochopila, že Sokol není jen cvičení, ale něco, co člověka provází celý život.

Kolik lidí dnes vlastně Sokolská župa plzeňská sdružuje a jak je organizovaná?

Máme kolem 5200 členů, přičemž více než polovina jsou děti. Zahrnujeme 30 tělocvičných jednot, především v Plzni a jejím okolí, ale i v místech jako Kozlany nebo Částkov na Tachovsku, kde vznikla nová jednotka v roce 2023. V rámci kraje fungují tři župy a v celé republice jich je 42. To ukazuje, jak rozsáhlá a zároveň živá organizace Sokol stále je.

A jak je to přímo v Plzni?

Sokol je v Plzni opravdu silně zakořeněný. V každém obvodu najdete několik jednot – ve třetím obvodu hned šest: Valchu, Radobyčice, Plzeň III. Bory, Novou Hospodu, Skvrňany nebo Karlov. Zajímavé je, že lidé často dojíždějí za konkrétní aktivitou. Například k nám do Koterova vozí rodiče děti z jiných částí města na florbal. To ukazuje, že Sokol funguje jako propojená komunita, ne jako uzavřené jednotky.

Jaké věkové skupiny Sokol pokrývá?

Úplně všechny. Od rodičů s dětmi přes školní děti až po seniory. Člověk může být v Sokole celý život, a to je na tom to krásné. Kategorie rodičů s dětmi je velmi důležitá. Děti si tu zvykají na kolektiv, na pohyb a rodiče nám často říkají, že pak mnohem lépe zvládají nástup do školky. A velmi silnou skupinou jsou u nás senioři.

Mezi seniory je tedy o cvičení velký zájem?

Ano, my máme jednu z nepočtenějších seniorských skupin v rámci Plzně. Na cvičení se nám pravidelně schází 30 až 35 lidí a v létě cvičíme venku na hřišti, kde je vždy plno. Jezdí k nám lidé z celé Plzně i okolí, například z Třebošné nebo Hromnice. Ale není to jen o cvičení. Pro mnoho z nich je to společenský život. Jsou to lidé, kteří často zůstali sami, a Sokol jim dává komunitu. Po cvičení jdeme třeba společně na malé pivo, upečeme si buřty a oni sami říkají, jak jsou šťastní, že mají partu, že si mají s kým popovídat. A krásné je to vidět i na tom, jak si posouvají své hranice. Připravujeme se například na festival Golden Age ve Francii, což je mezinárodní setkání seniorů zaměřené na pohyb.

S čím tam jedete?

Máme skladbu pro 64 účastníků a z toho jednatřicet je z naší župy. To je obrovské číslo. Ta akce je finančně náročná, ale přesto je zájem obrovský. A co mě osobně dojmá, je jejich odhodlání. Máme mezi nimi i paní, které je přes osmdesát let, a přesto zvládá aerobní skladbu, která není vůbec jednoduchá. A po návratu ještě dojde pěšky na nádraží, protože „přece nepojede tramvaj“. To jsou momenty, kdy si uvědomíte, jakou sílu ten pohyb a komunita mají.

Sokol se věnuje dětem opravdu systematicky. Můžete přiblížit i některé konkrétní projekty?

Jedním z nich je projekt Se Sokolem do života, do kterého se pravidelně zapojujeme. Letos se uskuteční 22. května 2026. Je určený dětem ve věku 3 až 6 let a jeho cílem je přivést je k pohybu hravou formou. Děti plní různé úkoly, sbírají samolepky a vytvářejí si pozitivní vztah ke sportu. Na organizaci se podílejí často senioři nebo maminky na mateřské dovolené, což krásně propojuje generace. A když řeknu, že se do projektu zapojuje přes 90 000 dětí v celé republice, tak to mluví samo za sebe.

Jak byste shrnula hlavní myšlenku Sokola?

Sokol je mnohem víc než cvičení. Samozřejmě platí „ve zdravém těle zdravý duch“, ale my k tomu přidáváme další hodnoty, takže k tomu sportu patří také občanství, komunita, osobnost a laskavost. A počáteční písmena těchto slov tvoří název SOKOL. Je to o tom vychovávat lidi, kteří jsou nejen fyzicky aktivní, ale také ohleduplní, zodpovědní a ochotní pomáhat druhým.

Ivana Bartovská a Ondřej Ženišek

Vy jste se postupně zapojila i jako funkcionářka...

Ano, a nebylo to úplně plánované. Velký vliv na mě měl Václav Havel a jeho důraz na občanskou společnost. S manželem jsme si řekli, že nechceme jen „být členy“, ale že chceme být aktivní. Manžel je starostou místní jednoty už od 90. let a já jsem postupně přešla z role cvičitelky přes jednatelku až do pozice starostky župy, kterou zastávám od roku 2022. Je to práce na plný úvazek, i když ji děláte dobrovolně.

Sokol má silné historické kořeny...

Ano, a my si jich velmi vážíme. Naše sokolovna v Koterově byla postavena podle návrhu architekta Františka Krásného, který navrhl také Tyršův dům v Praze. Začínalo se ale velmi skromně. Cvičilo se v hostinci nebo venku pod lípou. Dnes máme i pamětní místnost a snažíme se tu historii uchovávat.

Sokol ale není jen sport, že?

Určitě ne. Je to společenský život. Pořádáme plesy, máme divadlo, folklorní soubory, šermíře. Lidé berou sokolovnu jako svou, chodí na brigády, pomáhají, starají se o ni. To vytváří silné vztahy, které často vydrží celý život. Navíc spoluutváříme společenský život v naší obci, například děláme Májku nebo spolupracujeme s obvodem na velmi oblíbeném Medovém jarmarku.

Celý rozhovor najdete na webu: umo3.plzen.eu

MINULOST OČIMA DĚTÍ: PLZEŇŠTÍ ŽÁCI ZAZNAMENÁVAJÍ OSUDY PAMĚTNÍKŮ

Dva týmy žáků z 10. a 11. základní školy v městském obvodu Plzeň 3 se letos zapojily do vzdělávacího projektu Příběhy našich sousedů organizace Post Bellum. Projekt si klade za cíl přiblížit mladým lidem moderní historii prostřednictvím osobních vzpomínek pamětníků.

Během několika týdnů si žáci vyzkoušeli roli dokumentaristů – vyhledali pamětníky, připravili otázky a vedli rozhovory, které zaznamenali. Tým z 10. ZŠ zpovídal pedagoga Mgr. Jana Žandu, jenž vyprávěl o dětství a dospívání v době totality. Jeho příběh bude zpracován formou audioreportáže. Žáci z 11. ZŠ oslovili modistku Marii Melišovou, která vzpomínala na počátky soukromého podnikání v éře komunismu. Její příběh vznikne jako animace.

Do projektu se zapojily také týmy z 1., 13. a 26. základní školy a ze ZŠ Plzeň-Ujezd.

Závěrečná prezentace všech týmů proběhne 12. června v aule Pedagogické fakulty v Jungmannově ulici. Veřejnost je srdečně zvána k účasti a podpoře mladých dokumentaristů. Více informací naleznete na www.pribehynasichsousedu.cz

Marie Melišová během natáčení rozhovoru s dětmi z 11. ZŠ

Tým 10. ZŠ s pamětníkem Mgr. Janem Žandou

SWING, VÁLKA I MATEŘSTVÍ: ČERVEN PLNÝ PŘÍBĚHŮ V MĚŠTANSKÉ BESEDĚ

Výjimečný stav, Divadlo Na Fidlovačce

Nedávno jsme v Plzni oslavili konec 2. světové války, v Měšťanské besedě si zanedlouho ještě připomeneme dobu před jejím začátkem.

Originální pražský synkopický orchestr nás totiž na koncertě 10. června vezme do éry swingu a charlestonu v Americe 20. let. Díky dobovým nástrojům, původním technikám hraní a precizním aranžmá patří tenhle orchestr k nejlepším interpretům raného jazzu, blues a taneční hudby. Atmosféru první republiky do sálu vnesou plzeňské **Sestryoly**. Čtveřice zpěvaček se čtyřmi muzikanty potěší všechny příznivce dobových českých šlágrů.

Protože válka je bohužel stále aktuální téma, podíváme se v Měšťanské besedě zblízka i na válečné zpravodajství. Nejprve v Kině Beseda zvládne **Výjimečný stav** – když se 1. června na plátno vrátí tato úspěšná inscenace **Divadla Na Fidlovačce** v režii **Jana Hřebejka**. Rozhlasový reportér Karel v podání **Josefa Poláška** náhle a potají odlétá z Afriky domů, aby tu prověřil údajnou nevěru své ženy. V africké zemi však mezitím vypuká válka a on musí z pražského paneláku vysílat válečné reportáže.

Ještě osobnější pohled nabídne setkání s **Jakubem Szántó**, reportérem České televize s téměř třicetiletou zkušeností z válečných zón. Poodhalí zákulisí vysoce adrenalinové práce, představí technologie živých vstupů z probíhajících konfliktů, promítne reportáže vznikající pod maximálním tlakem a přihodí pár historek z natáčení.

Jestli se však chcete v červnu pobavit na úplně jiné téma, přijďte na **Matkovou patrolu**. Máte děti a něco vám ten název připomíná? Knižka Michaely Janečkové, ze které se bude číst 22. června v pořadu **Lisťování.cz**, je kapesním překladčem mezi matkou a okolním světem. Nečekejte návod na to, jak být dokonalou matkou. Přijďte si poslechnout historky, které možná dobře znáte. Uvidíte, že v tom nejste samy.

MAMMA MIA! MÍŘÍ POD ŠIRÉ NEBE. OPEN-AIR SHOW NABÍDNE BEBAROVOU NEBO PÍSAŘÍKA

MAMMA MIA!

Divadlo J. K. Tyla uvede 25., 26. a 27. června 2026 v Amfiteátru Lochotín open-air verzi muzikálu Mamma Mia! s písněmi legendární skupiny ABBA. Inscenace vzniká v rámci jubilejního 10. ročníku projektu Noc s operou.

Pro nebyvalý divácký zájem divadlo přidalo třetí termín. Režisérem inscenace je Lumír Olšovský, který stojí za dřívějším úspěšným open-air uvedením muzikálů Elisabeth a Dracula. „Moře, láska a hudba skupiny ABBA, tak si představuji správné léto. K tomu přidáme dvě stovky účinkujících, osla, pláž a živou řeckou kapelu,“ říká s úsměvem Olšovský, který společně se šéfem souboru muzikálu Jozefem Hruškocim nastuduje jednu z hlavních rolí. V dalších hlavních úlohách se představí Tereza Bebarová v alternaci se Soňou Hanzlíčkovou, hostující Marek Němec, Martin Písařík, Maxmilián Kocek, Viktorie Tandlerová, Markéta Pešková a řada hvězd plzeňského muzikálového souboru – Pavel Režný, Lukáš Ondruš, Kateřina Chrenková, Eva Staškovičová, Lucie Zvoníková a další. „Písně skupiny ABBA mě provázejí od dětství – doma jsme měli jejich gramofonovou desku a fascinovali mě zpěváci na jejím obalu. Jejich hudbu jsem sice nikdy cíleně neposlouchala, ale i tak ji má moje generace zarytou v DNA. Těším se, že z těch červnových večerů vznikne velký letní happening, který si užijeme s diváky i mezi sebou,“ dodává Tereza Bebarová, představitelka Donny, kterou ve filmové verzi ztvárňuje Meryl Streep.

Romantický a zároveň komediální příběh se odehrává na řeckém ostrově, kde se mladá Sophie chystá vdát. Ve snaze poznat svého otce pozve na svatbu tři muže z minulosti své matky Donny. Co takové setkání způsobí, se diváci dozvědí v příběhu plném humoru, emocí a nemsrtných hitů jako Dancing Queen, Money, Money, Money, Mamma Mia! nebo The Winner Takes It All.

Vstupenky mohou diváci zakoupit v pokladně předprodeje DJKT (Smetanovy sady 16, Plzeň), online na webu djkt.eu, nocsoperou.cz nebo v síti **Plzeňská vstupenka**.

Mamma Mia, DJKT 2026, foto: Martina Root

Mamma Mia, DJKT 2026, foto: Irena Štěrbová

Mamma Mia, DJKT 2026, foto: Irena Štěrbová

HASIČSKÉ STRÍKAČKY Z PLZNĚ

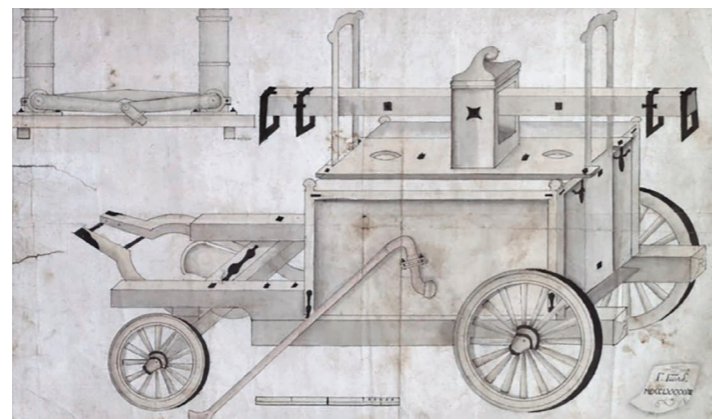
Řádění červeného kohouta bylo pro obyvatele měst velkou obavou už od pradávna. Oheň nerozlišuje, jestli vznikl v důsledku přírodního jevu, z nedbalosti, či je dílem řádění žháře. Úspěšnost boje s plameny se lišila podle přírodních podmínek, struktury krajiny a dostupnosti vody, ale obvykle na našem území získal boj s plameny právní rámec díky tzv. ohňovému patentu, který vydala Marie Terezie a v platnost vešel v průběhu první poloviny 50. let 18. století. Kromě nutnosti pořízení zvonu coby výstražného zařízení také určoval protipožární stavební zásady u nově stavěných budov, a právě ukotvoval základy postupu hasebních prací. Vybavení používané u požáru bylo obvykle hrazeno z pokladen samospráv a nacházelo se ve veřejně dostupných prostorách, aby mohlo být v případě potřeby hned po ruce. Jednalo se například o kovářsky zhotovované náčiní, například háky ke stahování hořící střešní krytiny, dále pak o vědra a pytle k nošení vody a také jednoduché stříkačky.

Organizační strukturu přineslo až 19. století. V Plzni vznikl hasičský sbor v první polovině roku 1869, jeho jádro tvořilo 16 městských strážníků a několik desítek dobrovolníků. V západočeské metropoli se na výrobu a vývoj z kovu zhotovovaných stříkaček soustředila plzeňská větev rodiny Pernery, známější díky svému otisku v kampanologickém dědictví regionu. V průběhu 18. století se dle všeho jednalo o doplňkový sortiment ke zvonové produkci, ve slévárně v tzv. Zwingru (dnes východní část sadů 5. května) vznikala například děla a houfnice či hasičské stříkačky ruční a jednodušší vozové konstrukce. Ze zbytkových materiálů se dále odlévaly předměty denní potřeby jako hmoždíře, potrubí a nejrůznější součástky.

Poté, co se ve vedení podniku začal angažovat jediný potomek Petra Pavla Pernera Václav (11. 10. 1803–31. 3. 1869), získala specializace na výrobu stříkaček úplně jiný rozměr. Zajímavostí je, že své první bojovníky s plameny začal produkovat v útlém věku, nejranější záznamy sahají do začátku 2. poloviny 20. let 19. století. Podle dochovaných dokumentů, povětšinou pochvalných dopisů a potvrzení o převzetí výbavy, víme, že jeho větší díla, zvaná vozová či koněspřežná, byla připravena bojovat s plameny například v Mostě, Točnicku, Kadani (za 500 zlatých), Černošíně, Chotěšově, Zbizoze, Volarech, Černicích, Dobřanech, stříkačka „zvláště dobré konstrukce“ sloužila také na panství Pětipsy u Žatce, několik kusů putovalo do Rokycan, tři odebral kníže Trautmansdorf pro své panství v Horšovském Týně či sloužily posádce plzeňského 35. pěšího pluku. Technicky vzato se obvykle jednalo o zařízení z kovových slitin s dřevěnými prvky na čtyřech kolech tažené koňským spřežením, dle modelu

nejspíš natřené červenou barvou. K čerpání vody tlakem byly využívány podle druhu dva nebo tři kovové válce. V dílně pod vedením Václava Pernera vzniklo více než 120 kusů. Postupný vývoj probíhal také v návaznosti na zvonářovu angažovanost v dobrovolném hasičském uskupení. V rodinných pamětech se uchovala vzpomínka na oděr návratu Václava Pernera po boji s požárem na vesnici, kdy docházející zásobu vody nahradil obsah žump.

Mgr. Adéla Šmausová, Západočeské muzeum v Plzni, p. o./ Národopisné muzeum Plzeňska

Hasičská stříkačka

VÁŽÍME SI TĚCH, KTERÍ POMÁHAJÍ
ZACHRAŇOVAT ŽIVOTY

Darovat krev znamená darovat to nejcennější: šanci na život. Každý odběr může pomoci zachránit lidský osud, a právě proto patří bezplatní dárce krve k lidem, kteří si zaslouží náš hluboký respekt a obdiv. O to větší radost mám, že v našem třetím městském obvodu žije celá řada těch, kteří tuto nezištnou pomoc berou jako samozřejmost.

Jedinou oceněnou ženou mezi dárce byla Miluše Krausová.

A jsou mezi nimi i tací, kteří se díky své dlouhodobé obětavosti řadí mezi čestné dárce krve. Právě ty ocenilo vedení MO Plzeň 3 na posledním loňském zasedání zastupitelstva.

Úctyhodného milníku osmdesáti odběrů dosáhl vloni šest dárců, a získalo tak Zlatý kříž Českého červeného kříže II. stupně. Ještě výjimečnějšího výsledku dosáhl Ing. Petr Pelikán, který má za sebou neuvěřitelných 120 odběrů a byl oceněn Zlatým křížem ČČK III. stupně. S dárcevodstvím začal už v osmnácti letech. Spolu s ním byli oceněni také Miluše Krausová, která byla jedinou ženou mezi oceněnými, dále Pavel Sedláček, Ing. Ladislav Fikar, MgA. Radovan Kodera, Václav Piskáček a člen Rady MO Plzeň 3 Vladimír Krákora.

Všichni ocenění si od zastupitelů vysloužili potlesk vestoje, a především upřímné uznání za svou dlouholetou pomoc druhým. Chtěla bych jim poděkovat také zde, protože jejich pomoc má skutečný a nenahraditelný význam: Děkuji, že pomáháte zachraňovat lidské životy.

Ivana Bartošová

Ivana Bartošová,
zastupitelka MO Plzeň 3

e-mail: bartosovai@plzen.eu

VRAŤTE ROZHODOVÁNÍ OBLVODŮM

V posledních letech sledujeme nenápadný, ale o to zásadnější trend: rozhodování o věcech, které se bezprostředně dotýkají života lidí v jednotlivých čtvrtích, se postupně přesouvá z městských obvodů na centrální orgány města. Tento proces centralizace, který trvá již desetiletí, možná na první pohled nepůsobí dramaticky, ale jeho dopady občané pociťují každý den.

Městské obvody přitom vždy byly tím nejbližším partnerem pro řešení konkrétních problémů. Právě sem lidé přicházejí, když je trápí nepořádek kolem kontejnerů, kdy jim chybí velkokapacitní kontejnery pro ukládání velkoobjemového odpadu, nedostatek odpadkových košů, kvalita separace odpadu, stav nebytových prostor nebo situace, kdy se v jejich sousedství chystá projekt, který může zásadně změnit charakter lokality.

Dnes ale městské obvody přicházejí o reálnou možnost ovlivňovat věci, které lidem přímo zasahují do života. Typickým příkladem je stavební řízení. Ještě nedávno mohl obvod aktivně bránit projekty, které zhoršují kvalitu v konkrétní lokalitě.

V roce 2014 jsem se jako starosta postavil ve stavebním řízení proti výstavbě benzínové stanice v prostoru Area Bory. Stál jsem na straně místních obyvatel a uspěli jsme. Pumpa tam nevznikla.

Dnes? Obvod může maximálně přihlížet. Bez reálných pravomocí, bez možnosti zasáhnout. A tak se klidně může stát, že vedle bytového domu vyrostou ubytovna nebo noční klub – bez ohledu na to, co si myslí lidé, kteří tam žijí.

Konkrétní dopady tohoto vývoje vidíme i v Alešově ulici, kde byla schválena nástavba tělocvičny 10. základní školy pro mimoškolní aktivity dětí. Samotný záměr podpory dětí je jistě správný. Problém ale vzniká v souvislostech, které už nikdo neřeší. Tato lokalita dlouhodobě trpí nedostatkem parkovacích míst, mimo jiné kvůli blízkosti fakultní nemocnice a vysoké koncentraci bytových domů. Realizací projektu přišla ulice o dalších osm parkovacích míst a zároveň lze očekávat nárůst dopravy v důsledku dovážení dětí na kroužky. Právě v takových situacích by měl mít městský obvod možnost říct: ano, projekt podporujeme, ale pouze za jasně stanovených podmínek, které ochrání kvalitu života místních obyvatel.

Dalším příkladem, kde by měl mít městský obvod jasné slovo, jsou nebytové prostory v městských domech. Přesto jsme byli svědky situace, kdy byl nebytový prostor známé restaurace Potrefená husa městem převeden na nového nájemce bez výběrového řízení a bez jasného stanovení tržní ceny. Takový postup nejenže vzbuzuje pochybnosti, ale zároveň bere obvodu možnost aktivně ovlivňovat podobu služeb na jeho území.

I tady platí jednoduchá logika: rozhodování má být co nejblíže lidem. Městský obvod má mít pravomoc nastavit transparentní pravidla, hájit veřejný zájem a zároveň reagovat na konkrétní potřeby dané čtvrti.

Jsem přesvědčen, že je načase tento trend otočit. Rozhodování je třeba vrátit co nejblíže k lidem. Městské obvody nejlépe znají potřeby svých obyvatel, znají konkrétní lokality a dokážou pružně reagovat na problémy, které centrální úroveň často ani nezaznamená.

Dejme obvodům zpět jejich pravomoci. Vraťme rozhodování tam, kde má přirozené místo blíže k lidem, kteří v daných ulicích skutečně žijí. Zároveň zkusme lidem ulehčit život. Místo složitých obíhání různých odborů na magistrátu nabídneme jedno kontaktní místo, kde občan vyřeší většinu svých záležitostí rychle a přehledně.

Dobře fungující město není o centralizaci moci, ale o důvěře, dostupnosti a schopnosti naslouchat. A právě to mohou městské obvody nabídnout nejlépe.

Jiří Strobach

Jiří Strobach,
Předseda kontrolního
výboru MO Plzeň 3

tel. 724 839 358
e-mail: strobach@plzen.eu

V PLZNI SE KONEČNĚ MLUVÍ O ARCHITEKTUŘE NAHLAS.
VZNIKL PLZEŇSKÝ INSTITUT
SOUČASNÉ ARCHITEKTURY – PISA

V Plzni vznikla nová odborná platforma, která nenechává debatu o podobě města jen za zavřenými dveřmi. Plzeňský institut současné architektury – PISA, z. ú. – vznikl z přesvědčení, že kvalitní architektura a veřejný prostor nevznikají samy od sebe – vyžadují informovanou, otevřenou a odborně ukotvenou diskuzi. V polovině roku 2025 byl institut veřejně představen a od svého vzniku dokázal neformálně propojit architektky, inženýry, zástupce samosprávy i odborných institucí ze širšího plzeňského regionu.

V roce 2026 institut rozjždí projekt realizovaný prostřednictvím tří programových pilířů: pravidelných odborných setkání, systematické tvorby popularizačního obsahu a zpracování analytických případových studií. PISA také zahájila sérii online diskuzí

PISA Talks. Na programu jsou témata jako architektonické soutěže, role městského architekta, výšková regulace zástavby, kvalita veřejných prostranství nebo dopravní infrastruktura a budoucnost centra Plzně – včetně připravované debaty o zamýšleném průtahu I/27.

Demokracie je diskuse – a v Plzni je nejvyšší čas, aby hlas odborné obce byl skutečně slyšet.

Sledujte činnost PISA na sociálních sítích a webu jsmepisa.cz. Přijměte pozvání na nejbližší veřejné setkání 21. května 2026 v plzeňském Cafe Papírna - debatu pořádanou společně se spolkem Pěstuj prostor: Město v pohybu – Centrum Plzně na (ro)zcestí. Budeme se těšit.

Ing. arch. Marek Marovič

Ing. arch. Marek Marovič,
zastupitel MO3 (BEZPP)
a člen PISA

e-mail: marovicm@plzen.eu

FESTIVAL NOVÉHO CIRKUSU V PLZNI

UŽ POŠESTNÁCTÉ

2. 6.
16:00 / OPEN-UP ŽONGLOVALIZACE
18:00 / TUTOCIRK: BANANA U BRANKY

9. 6.
18:00 / VIKTOR ČERNÍČEK: PNEU MLYNSKÁ STROUHA

16. 6.
18:00 / VIM KOLEKTIV: SJEN PLOVÁRNA HRADISTE

23. 6.
16:00 / YOUNG VOICE STAGE RADBUZSKÁ NÁPLAVKA

30. 6.
17:00 / LENKA ŠVOLÍKOVÁ: STEPŇÍ BĚŽCI CIRKULÁRIUM (OC ATOM)

7. 7.
16:00 / AHOJ ŽONGLOVALIZACE
18:00 / TUTOCIRK: AHOJ! MLYNSKÁ STROUHA

ZDARMA
WORKSHOPY ŽONGLOVÁNÍ A VZDUŠNÉ AKROBACIE
PŘEHLED VŠECH AKCÍ NALEZNETE NA WWW.ZONGLOVALIZACE.CZ

2. ČERVNA — 7. ČERVENCE 2026

žonglobalizace

PREDATOR RACE JUNIOR

PREDATOR RACE JUNIOR

P R E D A T O R R A C E

JUNIOR

PŘEKÁŽKOVÝ BĚŽECKÝ ZÁVOD PRO DĚTI

REGISTRACE

ŠKODALAND PLZEŇ 7. ČERVNA 2026

19/6/2026

15:00—21:00

AREÁL ŠKODALAND PLZEŇ

Dopolední program pro registrované MŠ a ZŠ 10:00—14:00

PROŽÍTE S NÁMI HVĚZDNÉ DOBRODRŮŽSTVÍ NA PREZENTAČNÍ A VZDĚLÁVACÍ **SHOW** S MOTTEM „Vesmír, hvězdy, planety“

POPRVÉ V PLZNI ZAZÁŘÍ PLANETY A HVĚZDY SLUNEČNÍ SOUSTAVY

JETOTU
více na www.zadovaneek.cz

Podílový program, Zábavné starý, Děty, Atrakce pro děti, Přenosné planetárium, Občerstvení

RADOVÁNEK

Zřizovatel: Píseňská kraj, Partner: OBČI PLZEŇ, Píseňská kraj, eak, Píseňská kraj, Spolufinancováno Evropskou unií

MĚSTSKÝ OBLVOD PLZEŇ B

ŠKODALAND RACE JUNIOR

21.6.

DĚTSKÝ TERÉNNÍ ZÁVOD S PŘEKÁŽKAMI

ŠKODALAND (BOŘSKÁ PŘEHRADA) 11:00 – 18:00
+ BOHATÝ DOPROVODNÝ PROGRAM
WWW.SKODALANDRACEJUNIOR.CZ